

49.

Špicar Jaka

K skupni mizi!. Scena za proslavo 1
december 1939. - [1939]. – 6 str.

40.

Špicar Jaka

Drabosnjak. Narodna igra v 5. dejanjih. –
[1935 - uprizorjena]. – 80 str.

41.

Špicar Jaka

Osojski spokornik. Koroške legende v
4. dejanjih. – [1935 - izvajana]. – 16 str.

Kot radijsko igro spisal Jaka Špicar.
(21. 4. 1935 RLj)

44.

Špicar Jaka

Magister Johanes in njegova vera.
Legenda v 3. dejanjih. – 37 str.

45.

Špicar Jaka

Tabor sanja. Igra za sokolski naraščaj v
1. dejanju. – 8 str.

40
Jacobus

41
Odyseus

44
Magister Johannes

45
Telor saje

49
K. shupin
muji

Jacobus
Odyseus
Magister Johannes
Telor saje
K. shupin muji

Tovarniška zaloga poslovnih knjig

Štev. Bpoi	Štev. listov Bpoi znesena	Čena Lena
102	150	Šir 20-

1.

Tabor sanja.

Tezica za psihološki nastajanje in I. deljanje.

Special: Spicer J. Hobbs

Vu parice pridržane.

Orebo:

Piet Stauhr, rodyje pokolihoga tabure

Karasioginik obarko, taburenik

Lušan

Tommilar } heje bratje.

Janey

Thaljeica uoi

Petruinik.

Gradi se v pokolskem tabure.

f. s. dubajo. mistik

1. prizor.

Večer je. Blagovesti sede taborniki, med njimi vodnika Stanke, ki
čita iz knjige. Tu je najljubša priloga.

Stanke (čita): Po vseh makedonih in balkanskih in prvoroni vojni po
bretem delu ne našemu upletanju in po mnogih ^(vzpetih) pr.
ujunskih vojskaviti Jugoslaviji pred prstom, pobitel je bil
apostol miru rnočič in sivi svet. Odgovoril je na
naši zapremiti Franciji, da naslednje delo za celotno
naše domovine in za prvoroni mir. In, beka da
nas je hotela za ~~stari~~ ³ ² ¹ nebratjansk bojuvati
morda, ne je zgodilo, da je moral postati žeter on, ki
ne je je boljši hiel žetroval. Od zločinke pohe je je
začela pruit. Takem shibusi oie, ki zapuščie proute in
ne je nje boji, tako je celot od nas, ~~xxx~~ s shubji ne
reunf, bar razotergji njigore zadnje beude:

Evropte mi Jugoslaviji! (Trunstele molhe.)

Stanke ^{zastane} (gornji tabornikom.): Tako, dragi bratje, s tem svo
danes koničati pruinšljanje o našem blagovostojnem
vitiškem kralju Aleksandru Tihomiroviču, ki
redaj panje o predinje rirogrador ne vpleman seini
pen. In ker pruit be pruinšljanje, ki je nam poluila
ne večere, željuisti s spilitranjem zablišimo:
Slava Vitiškemu kralju Aleksandru prvemu Tih.
divitellju!

Takreniški: Glava Viteškemu kralju Aleksandru I. Lytelinitski:

Stavko: No, kdo ve in želi se tej poročati ko končanum se
čuvim premišljanjem, peretno le danajemum.

stavko (origne pokr.) Jay, best odvik.

Stavko: Gornu, best stavko.

stavko: Tam predi junicele Sumadije, hjer se je prošlo
proble ubshenu narodn upod fuisse junicele,
je postaril hjer Peter I. verobolitel proti nam, in
poročem se Jurije. Tam proice su sam, tam proice
erui Jurij - Karageje in tje se položili pred dre-
me letome hudi nesege hujljenege gospodnje-
pote, kralje - mučenike Aleksandra I, ki je
hebu odkresenile, del hui in žoljeve za nas
in se Jugoslavije. Tam redoj proice mi se
ze njim žalujemo. Mi, betje, duh njego se
se med namu ^{in blag} ~~in~~ hjer, se mičan, kot mast v
gori in glevan, hebu riber na silnem margin.

Hebe pokriške peca se ge sprejela v celoti in
ge shile v globokim prijel sil. Vrochemu
izmed nes se hjer živi in gornu nam, hebu
je gornu: Lokoli, edine dolgnost nam je, da z oro
sil, z nam čutrom plugate demorini in nam
demorini. In mi to servo in ^{to hudi} proicem! Heje,
betje, to proicem?

Tabuiki: Hoémas!

shukv: Zdrav!

Tabuiki: Zdrav!

Stauk: Obzrite ~~na~~ ozeuj. (Tabuiki to stau) Si shukv,
si demes dejumii. Tei, byti je jiski doljnost.

shukv: Vem preb, rodumik.

Stauk: Tadej, dober pristek! Zdrav!

Tabuiki: Zdrav!

Uti qujo r poture. Pisnema godbe, lunnin post
nad tabum.)

(Tabu zagum temne garesa)

2. prizav.

Shodjica Stri (itopi pred zahtov): Z Gubezujji do kralje-mu.
čevike r new Sobolici je zapeli. Vse misli nji ho-
re r ~~preda~~ sam pri njemu! Zato nej' jaz, hrejji-
ca Stri, izpolnim čestim dušam tem ~~preda~~
njih preprenje. Naj gledajo oči, har r new jim
pšice, nej' čujeji niseas, har jim pšlesans je
r pšmin. Prichitote pa nje! Lore vas hrejje
nre! (Je za zahtov, hi se potem med godbe
drigne.)

3. prizav

(Vzroj se vidi splenac.)

Lusan, Tomisto, Janj (pšedje shujji)

X u publiko u njej

Stavler

V arshelbi vazi

Luisan: Tu pur!

Jany (haji quti shiba): Kolia, kam!

Tomislav: Tom - Aplevac - -!

Luisan: Pochi bran! (Vii poblekneji me dems koleur.)

Tomislav (votane): Tekur votaje his ochisevibore izopaviseene
vimeke hata, taks je hata me Aplevacu pimeene, her
~~xpiti~~ guroshe, minicvisha his Njigore.

Luisan (je vtel): Poviseene je ~~al~~ ma lepa nove zemlje (mr.
goim) in Boze dej, de ji ovisiti ni odvisei tes
najviseje giter.

Jany (je vtel): Poviseene je ta zemlje, srotodne in vje
dinyene, A mi, mi nehratijneji! Zabej po
zefjanur roc teje giter.

~~Stank~~ (stojik njem): Her ni pojatrovalnosti in her ni
ploge.

Luisan, Tomislav, Jany (pol biko): Taks je pret.

Stank: ~~Te nam ne giteraje muregi tivoai, her vidi~~
narode ni gancle ppar noveve giter, mimer
te ne puel si iti.

Tomislav: A hehe prepisati ta zefjanur ljudetro?

Stank: ~~Podite ze murej in manisim ras po~~
giterovalnosti in ploge.

(Terni zakhur zagume shko)

4. prizor

Kraljica mati (stopi pred zastavo.) Tako in pličur ranjajo zdeli
~~slabi~~ Šoholci, ubijeni v pohodu veri in pri-
 marjeni, žuborati vse za domovino, ^{inji} de-
 nevoj, ~~lesja za uje~~ kraljevski žitar.
 (Gru za zastavo.)

5. prizor.

(Temni zastor se dvigne. Oblevca ni reči.)

(Obkolitih čare je rec tih, in te)

Marko (prihiti iz sotre): Kaj je to bilo? Oblevca! In
 kije bratje! — O, kralj, poraj nemu tako v
 v prce, belur nam, Šoholci! kaj je upih,
 ne doljurots! — Thej; v kralj! (Glade v
 smer, hjer je bil prej Oblevca.)

Kralj (v prihofo ni čujne gles): Carajte mi
 Jugoslavijo!

Marko (v zgomad ne solena).

(Temni zastor se zgrne.)

6. prizor.

Kraljica mati (stopi pred zastavo): Trezde bodo kmalu
 vzpenile se preko in jaje v penaknem
 pred jubranji gajo. Šoholci bodo se zbudili
 in obepicani vrelci v sledi ~~ju~~ dan.
 Zemlja se je odprila, narod, ki pa premišljaj!
 (Gru za zastavo)

F. prizor

(Dana se. Kraljev lika je zginul.)

Marko (pide s kralja i pobi, nekam zamislio je i soteru, pr. gleda obrog robe, svetlo tje, hjer je bil kraljev lik, pr. kem zaboli in oblozi.)

Tobruki (pizhite je soteru in se ~~pr. pizhite~~ pizhiteje v ozadjju. Tu je tih.)

Stanko (pide je soteru, za njim dve Tobruki, hi usote diho kralje Petra II in ~~pr. pizhite~~ pizhite, hi usote z. starr.) : Zdrav!

Tobruki : Zdrav!

Stanko : Se par trenutkov, de rjode pruce. (Gleda pr. njih.) Hej ste danes tcho rjadur tibi. Si fudi, Marko?

Marko : Lajal sem tcho kudar in lepo.

Stanko : O tem ~

Marko : O brenen.

Nebetvi : Kaj fudi.

Marko : Fu o klogopohojnem kralju.

Nebetvi : Fudi kaj.

Stanko : Fu te vas dela like in obzine? - Ne fudi!

Klogopohojni gospodar nam je postaril starihur, svojice prorojence, mlecce kralje Petra II. Pizhitejuro mu zveleto

na njemu misli je odličnost.

if nes stasine

ni njeori pur di muzge ni y' due uce.

Fabrishi: Njeori pur!

Stank: Fu gorp nu, hoxu si ce dolehnit njege di
pa njeoreze proutole

Fabrishi: Gorp nu! (Solme vutje)

Stank: Lote obizuet y' uce. Gelyte, iolme vutje
ni tch bo puci vuleto Jugularij'e, bo gesede
puehol ^{uclat} ~~pa~~, heq Peter II obcoritalj? Kimer!

(Driqnej' zantore ni farubor. Pod nje stajite ta
Lunike p vliho Peter II.)

(Dzgarue primme - ali Hej Sloveni!)

Lactor

254
19.56.